

24 Μαγείου, 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δοτής]

**ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
"ΑΛΗΘΕΙΑ" ΑΤΑ, ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ
ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ CERTIORARI ΚΑΙ
MANDAMUS**

ΚΑΙ

**ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΜΕΤ' ΑΠΟΛΑ-
ΒΩΝ ΝΟΜΟΥΣ (8/67-80) ΙΔΙΑ ΑΡΘΡΟ 12 (13) (β)(II) ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙ-
ΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΚΔΟΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ
ΠΕΡΙ ΔΙΑΓΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ Δ.Κ. 17 (1),
(2) και (3)**

ΚΑΙ

**ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΑΙ/Η ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΔΙ-
ΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗ Τ. ΠΑΠΑΜΙΛΤΙΑΔΗ ΗΜΕΡ. 18/12/91 ΣΤΗΝ ΥΠ' ΑΡ.
134/91 ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.**

(Αίτηση Αρ. 34/92).

*Προνομαζιά Διατάγματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώ-
ρηση αίτησης για έκδοση διαταγμάτων certiorari και mandamus
εναντίον απόφασης του Προέδρου του Δικαστηρίου Εργατικών
Διαφορών με την οποία αρνήθηκε να συντάξει υπόμνημα προς το
Ανώτατο Δικαστήριο — Κατά πόσο τα ερωτήματα που είχαν υπο- 5
βληθεί για την σύνταξη του υπομνήματος αφορούσαν νομικά ση-
μεία ώστε να φαίνεται η ύπαρξη εκ πρώτης όψεως υπόθεσης.*

Μετά από απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών με
την οποία επιδικάστηκε εναντίον της αιτήτριας ποσό ΑΚ3.670 για
παράνομη απόλυση ενός υπαλλήλου της, η αιτήτρια ζήτησε από το 10
Δικαστήριο να παραπέμψει με υπόμνημα στο Ανώτατο Δικαστήριο
δύο θέματα που τα χαρακτήρισε σαν νομικά σημεία. Τα θέματα
αυτά ήταν, (i) Κατά πόσο το Δικαστήριο είχε κάμει επαρκή αξιο-
λόγηση της μαρτυρίας με το να κάμει μια γενική αναφορά στον
τρόπο αξιολόγησής της και (ii) κατά πόσο τα ευρήματα του δικα- 15
στηριού ευσταθούσαν ή ήταν νομικά ισχυρά ενόψει του γενικού
και αόριστου τρόπου αξιολόγησης της προσαχθείσης μαρτυρίας.
Το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών θεώρησε ότι και τα δύο θέ-
ματα δεν αφορούσαν νομικά σημεία και αρνήθηκε να συντάξει το 20
υπόμνημα.

Με την παρούσα αίτηση της η αιτήτρια ζήτησε άδεια για να κα-
ταχωρήσει αίτηση για την έκδοση διαταγμάτων της φύσεως cer-

tiogari και mandamus με τα οποία από τη μια να ακυρωθεί η πιο πάνω απόφαση του Δικαστηρίου και αφετέρου να υποχρεωθεί το Δικαστήριο να συντάξει το υπόμνημα.

Αποφασίστηκε ότι:

- 5 Αν και είναι ορθό ότι το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών υποχρεούται να συντάξει το υπόμνημα σε περίπτωση που τα θέματα που εγείρονται είναι νομικά, στην παρούσα περίπτωση δεν ήταν τέτοια και γι' αυτό δεν είχε αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση για τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

10

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Αποφάσεις που αναφέρθηκαν:

Κυριάκου ν. Ταμείου Πλεονάζοντος Προσωπικού, (1991) 1 ΑΑΔ 320

Re Hadjicostas (1984) 1 C.L.R. 513

15

Κυριακίδης, (1992) 1 ΑΑΔ 26

British Launderers' Research Assocn. v. Central Middlesex Assessment Committee [1949] 1 All E.R. 21.

Αίτηση.

- 20 Αίτηση για άδεια για καταχώρηση αίτησης για έκδοση προνομιακών διαταγμάτων certiorari και mandamus, αναφορικά με την απόφαση του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ημερ. 18/12/91 στην Αίτηση υπ' Αρ. 134/91.

Α. Χάσικος για Χρ. Πουργουρίδη, για τους αιτητές.

- 25 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια είναι συγκροτημένη και λειτουργεί ως μετοχική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης. Εκδίδει την καθημερινή εφημερίδα "Αλήθεια". Ο κ. Μιχαήλ Καλογέρης από το Καϊμακλί διετέλεσε υπάλληλος της από το Μάιο του 1982 μέχρι τις αρχές Μαρτίου του 1991, που τερματίστηκαν οι υπηρεσίες του. Ο κ. Καλογέρης υπηρέτησε ως υπεύθυνος του τμήματος διαφημίσεων και δημοσίων σχέσεων. Μετά την απόλυση του διεκδίκησε αποζημιώσεις από τους εργοδότες του προσφεύγοντας στο δικαστήριο εργατικών
- 30

διαφορών. Ο υπάλληλος κέρδισε την υπόθεση του. Του επιδικιάστηκε συνολικά ποσό £3,670 πλέον μέρος των εξόδων του. Η απόφαση, τεκ. Α, δόθηκε στις 21/11/91.

Στη συνέχεια η αιτήτρια αποτάθηκε στο δικαστήριο εκείνο για να παραπέμψει με υπόμνημα στο Ανώτατο Δι- 5
καστήριο δύο θέματα, που στη σχετική αίτηση τεκ. Β, χαρακτηρίζονται ως νομικά σημεία. Το δικαστήριο δεν την αποδέχθηκε. Στην ουσία αρνήθηκε να εκδώσει παραπεμπτικό υπόμνημα. Η απόφασή του ημερ. 18/12/91 αποτελεί το αντικείμενο της κρινόμενης αίτησης. Την παραθέτω: 10

"Επειδή η αίτηση δεν είναι σύμφωνα με το δικονομικό κανόνα 17 του δικαστηρίου εργατικών διαφορών, ήτοι case stated, δεν δύναται να συνταχθεί το υπόμνημα."

Υπάρχει τώρα αίτηση ενώπιόν μου για άδεια που θα 15
επιτρέπει την κατάθεση αίτησης για την έκδοση διαταγμάτων certiorari και mandamus με τα οποία θα επιδιωχθεί η ακύρωση της παραπάνω απόφασης ημερ. 18/12/91 αφενός και η παραπομπή τελικά των ζητημάτων που έχουν υπο- 20
βάλει με διάταγμα mandamus αφετέρου.

Πρέπει να έχει κανείς υπόψη πως κάθε απόφαση του δικαστηρίου εργατικών διαφορών αναφορικά με πραγματικούς ισχυρισμούς είναι ανέκκλητη. Όμως η τελεσιδικία δεν εκτείνεται στα νομικά ζητήματα. Γι' αυτά χωρεί έφεση, με τη μορφή υπομνήματος, στο Ανώτατο Δικαστήριο. 25
Τούτο προβλέπει με τις ρητές του διατάξεις του άρθρου 12 (13)(β)(II) ο περί Ετησίων Αδειών μετ' Απολαβών Νόμος αρ. 8 του 1967 με βάση τον οποίο εγκαθιδρύθηκε και λειτουργεί το δικαστήριο εκείνο. Σχετικός είναι ο τροποποιητικός νόμος 5/73. 30

Η ακολουθητέα πρακτική για τη σύνταξη παραπεμπτηρίου ως και τα χρονικά πλαίσια για ολοκλήρωση των διαδικασιών διέπονται από το δικονομικό κανόνα 17 των 35
περί Διαιτητικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1968. Πρέπει να υπογραμμισθεί πως ο νόμος αποκλείει άλλης

μορφής ένδικη πρόσβαση στο Ανώτατο Δικαστήριο. Παρατηρεί στο προκείμενο η απόφαση στην υπόθεση *Χριστόδουλος Κυριάκου ν. Ταμείου Πλεονάζοντος Προσωπικού* (1991) 1 Α.Α.Δ. 320, στη σελ. 322:

- 5 "Ο νόμος περιορίζει το δικαίωμα έφεσης σε νομικά σημεία, και αντικαθιστά την ειδοποίηση έφεσης, το σύνηθες μέσο άσκησης έφεσης (Δ.35, Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας), με υπόμνημα που υποβάλλεται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου. Ο προσδιορισμός των εγείρομένων νομικών σημείων και η διατύπωση τους, επαφίεται, μετά την υποβολή της σχετικής αίτησης, στον πρόεδρο του δικαστηρίου."
- 10

- Περαιτέρω η νομολογία δέχθηκε ότι σε περίπτωση που εγείρεται πράγματι νομικό ερώτημα το δικαστήριο δεν έχει άλλη εκλογή παρά να το διατυπώσει σε υπόμνημα και να το παραπέμψει για εκδίκαση από το Ανώτατο Δικαστήριο. Δεν είναι θέμα άσκησης διακριτικής εξουσίας: *In re Hadjicostas* (1984) 1 C.L.R. 513. Μιά λεπτομέρεια. Η υπόθεση αφορούσε το δικαστήριο ελέγχου ενοικιάσεων, αλλά το σκεπτικό είναι έγκυρο και για την κρινόμενη διότι αντικείμενο της δικαστικής ερμηνείας ήταν ανάλογη πρόνοια στο νόμο αρ. 23/83. Η ίδια απόφαση καταπιάνεται με τη φύση του νομικού ερωτήματος.
- 15
- 20

- ".....that whenever an issue revolves round the application of the law to given facts, it raises a pure question of law. So long as the facts to which the Court is required to apply the law are not called in question, the point is a legal one. It merely raises questions bearing on the interpretation and the scope of the law. Exploration of the ambit of the law is always a question of law."
- 25
- 30

Βλέπε επίσης την υπόθεση *Πέτρου Κυριακίδη*, (1992) 1 Α.Α.Δ. 26.

- Καθοδήγηση μας παρέχουν επίσης οι παρακάτω σχετικές παρατηρήσεις του Λόρδου Denning στην υπόθεση *British Launderers' Research Assocr. v. Central Middlesex*
- 35

Assessment Committe [1949] 1 All E.R. 21::

"On this point it is important to distinguish between primary facts and the conclusions from them. Primary facts are facts which are observed by witnesses and proved by oral testimony, or facts proved by the 5 production of a thing itself, such as an original document. Their determination is essentially a question of fact for the tribunal of fact, and the only question of law that can arise on them is whether there was any evidence to support the finding. The conclusions from primary facts 10 are, however, inferences deduced by a process of reasoning from them. If and in so far as those conclusions can as well be drawn by a layman (properly instructed on the law) as by a lawyer, they are conclusions of fact for the tribunal of fact and the only questions of law which 15 can arise on them are whether there was a proper direction in point of law and whether the conclusion is one which could reasonably be drawn from the primary facts: *Bracegirdle v. Oxley* [1947] 1 All E.R. 126). If and in so far, however, as the correct conclusion to be drawn 20 from primary facts requires, for its correctness, determination by a trained lawyer - as, for instance, because it involves the interpretation of documents, or because the law and the facts cannot be separated, or because the law on the point cannot properly be 25 understood or applied except by a trained lawyer - the conclusion is a conclusion of law on which an appellate tribunal is as competent to form an opinion as the tribunal of first instance."

Τα νομικά ερωτήματα που έθεσαν οι αιτητές με το διά- 30
βημά τους της 12/12/91 έχουν ως εξής:

"(Α) Κατά πόσο το πρωτόδικο δικαστήριο έκαμε επαρκή και σύμφωνο με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου αξιολόγηση της μαρτυρίας με το να αποφανθή 35
ότι "εκ της ενώπιον του δικαστηρίου εκατέρωθεν προσαχθείσης μαρτυρίας, των κατατεθέντων στοιχείων ως τεκμηρίων, των εκατέρωθεν ισχυρισμών και ομολογιών

και της αξιοπιστίας απάντων, κατά την κρίση του δικαστηρίου τα πραγματικά γεγονότα σε συντομία, είναι τα ακόλουθα:"

5 (B) Κατά πόσο τα ευρήματα του πρωτόδικου δικαστηρίου ευσταθούν και/ή είναι νομικά ισχυρά εν όψει του γενικού και αόριστου τρόπου αξιολόγησης της προσαχθείσης μαρτυρίας."

10 Πρέπει να λεχθεί πως μετά την εισαγωγική φράση της απόφασης ημερ. 21/11/91 που αναφέρεται πιο πάνω στο ερώτημα Α ακολουθούν τα ευρήματα. Καταλαμβάνουν περίπου 4 σελίδες της απόφασης. Είναι δε διατυπωμένα με καθαρότητα και λογική αλληλουχία. Δεν υπάρχει ούτε γενικότητα ούτε αοριστία στο νοηματικό τους περιεχόμενο. Σε σχετική ερώτησή μου δεν διευκρινίστηκε γιατί ακριβώς
15 τα προεκτεθέντα συνιστούν θέματα νομικού χαρακτήρα και μπορούν επομένως να αποτελέσουν αντικείμενο παραπομπής με υπόμνημα. Αν φυσικά εννοεί κανείς πως δεν αναφέρεται τι είπε ο κάθε μάρτυρας χωριστά, αυτό ανάγεται στον τρόπο συγγραφής της απόφασης που είναι ελεύθερος.
20 Δεν υπάρχουν τύποι. Φτάνει η απόφαση να περιέχει την απαραίτητη αιτιολογία. Αυτό που μπορεί να συναχθεί από το παραπάνω κείμενο είναι πως αμφισβητούνται αυτά καθαυτά τα συμπεράσματα του δικαστηρίου και τίποτε άλλο. Έχοντας υπόψη τα κριτήρια που έθεσε η
25 νομολογία στην οποία έχω ήδη αναφερθεί για τον προσδιορισμό ενός ζητήματος ως καθαρά νομικού, κρίνω πως ορθά το δικαστήριο εργατικών διαφορών αρνήθηκε να προχωρήσει σε διατύπωση υπομνήματος.

30 Τα εγερθέντα θέματα δεν είναι νομικού χαρακτήρα. Με τη διαπίστωση αυτή καταλήγω ότι δεν αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση για τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

Η αίτηση απορρίπτεται.